

„ M A K Á M E ”

Zprávy „ Svobodného hnutí Československa ”. - Bez povolení
ministerstva informací.

ROZMNOŽUJTE - ROZŠIŘUJTE !

SAFETY FIRST !

Určeno všem demokratickým Čechům
bez rozdílu bývalé stranickosti.

-000000000-

Tyto zprávy nemůžeme vydávat v milionovém nákladu, abychom je mohli každému doručit přímo. Kdo je obdrží, nechť je proto podle svých možností v potřebném množství, avšak s nezkráceným textem neprodleně rozmnoží a rozšíří mezi svými spolehlivými známými stejného smýšlení; pouhým přečtením a zničením nesplnily by svého úkolu. Nemůžete-li je rozmnožit, dejte alespoň každý výtisk za stejných podmínek kolovat. Všechny osoby, jímž zprávy zasíláte nebo doručujete, veďte v evidenci! Budou tvořit Vaši buňku. Doporučuje se tvoření spíše menších než větších buněk. Nevedte však žádných seznamů! Do hnutí nezapojujte lidí oddaných alkoholu! POZOR! Při rozmnožování těchto zpráv nezapomenejte poslední číslici ve skupině čísel v záhlaví zvýšit o jednu! Příklad: Budete-li rozmnožovat zprávu nesoucí číslo 17 - I/6 - 1, opatříte rozmnoženiny číslem 17-I/6-2 budete-li rozmnožovat zprávu nesoucí číslo 257 - II/7 - 3, opatříte rozmnoženiny číslem 257-II/7-4 atd. atd. Důležitost tohoto postupu objasníme Vám později. DODRŽUJTE!

-000000000-

RADIOAMATÉŘI VYSÍLAČI, KTERÍ CHCETE „ MAKAT ”, SNAŽTE SE VEJÍTÍ V PŘÍMÝ
STYK S NÁMI ! - VŠÍMEJTE SI BEDLIVĚ SVÉHO OKOLÍ A SLEDUJTE PRAVIDELNĚ
NAŠE ZPRÁVY ! - ZDAR SVOBODNÉ, DEMOKRATICKÉ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLICE !

Č E S K O S L O V E N Š T Í O B Č A N Ě !

„ Svobodné hnutí Československa ”, soustřeďující příslušníky bývalých nekomunistických stran v Československu a čerpající mravní oprávnění své existence z ideálů, jež jsou základem československého státu, cítí se povoláno a oprávněno konstatovat, že únorovým komunistickým pučem byla československému lidu odnata nejzákladnější občanská práva a svobody, zejména pak právo svobodného, tajného, přímého a rovného hlasování. S ohledem na tyto okolnosti protestuje jménem podstatné většiny československého lidu, reprezentované výsledky demokratických voleb z roku 1946, proti způsobu, jakým byly provedeny poslední parlamentní volby a prohlašuje je současně z ústavně-právního hlediska za neúčinné, tedy neplatné a nezávazné.

Ježto však si nemůžeme činit bláhových iluzí, že naše oligarchie, která veškerých zákonů používá výhradně jen na vlastní pěst a uznává nanejvýš právo komunistů, mohla by o tomto prohlášení a jeho právních důsledcích být i jen uvažovat, vyhlášíme tímto otevřený odpor proti

násilí a podvodu, jehož pomocí byla u nás státní moc uchváćena komunistickou menšinou. Dokud nebude nynější režim, s nímž se většina československého lidu nikdy nesmíří, definitivně odstraněn a dokud nebude nastolena opravdová, sociálně spravedlivá demokracie se všemi občanskými právy a svobodami, budeme tento odpor neustále stupnovati. Avšak výzvou a zároveň signálem k okamžité akci bude nám každý sebemenší pokus prohlásiti Československo sovětskou republikou s úmyslem připojiti se k územnímu svazku SSSR. Tyto záměry, jichž uskutečnění má býti východiskem z beznadějně hospodářské, živovocí a politické situace, bedlivě sledujeme a předem důtklivě varujeme.

Občané, Češi a Slováci ! Vy všichni, bez rozdílu politického strání, náboženství, stavu a povolání, kteří milujete své děti, svůj národ a zem, všichni kdož chcete slušně a svobodně žiti beze strachu před politickou policií, vzhopte se ! Osud Vašich dětí, národa a státu je výhradně ve Vašich rukou a odpovědnost před historií zú nejbližší události v naší vlasti padá také na Vás. Zapojte se do našeho hnutí a nebojte se jeho ilegality; je zcela oprávněná, neboť nám byla ohavným vládním systémem vnućena ! Nebojte se však ani neúspěchu ! Je nás daleko více než našich odpůrců a právo je na naší straně. Nechceme nic víc než uloupená nám svatá práva nazpět. Je lépe bojovati za ně se ctí dokud je čas a naděje na brzké vítězství než potáceti se později v zoufalé beznadějnosti beze ctí a viděti při tom vyčítavé pohledy svých dětí zmírajících bídou a utrpením. Buďte klidní, opatrní, avšak rozhodní a připravení !

P r a v d a z v í t ě z í !

Č E S K O S L O V E N S K É A R M Á D Ě .

Únorovou demisí tří politických stran přestal býti československý parlament schopný usnášení a vláda ztratila svou vládní moc a na základě protiústavně provedených voleb ji získati nemůže. Československá republika ovšem existovati nepřestala.

Vojenská přísaha, složená Československé republice, je jímu národu a presidentovi, jako nejvyššímu vojenskému veliteli, je doposud závaznou. Dobrovolné skládání přísahy nynější samozvané vládě nebo vykonávání jejich rozkazů, je velezradou. Příklad vnućená nebo složená pod nátlakem, je neúčinnou, neplatnou a nikoho nezavazuje.

Českoslovenští vojáci, poddůstojníci a důstojníci ! Věříme, že jako nikdy v minulosti, ani nyní svého národa nezklamete. Věříme, že svoji přísahu věrnosti Československé republice čestně splníte a ideu, která dala vzniknouti i naší svobodné armádě, neozradíte. - Na zdar !

S O K O L O V Ě I B R A T Ě I A S E S T R Y !

Neslovanský ruský bolševismus, reprezentovaný v Československu komunistickou oligarchií, zasnoubenou v divokých orgiích nevzdělanosti, násilím a nenávistí, otravuje náš národ jedovatými pilulkami bezdůvodného optimismu a falešných perspektiv, mezitím co v klidu a nenápadně napřahuje svá oslizlá čapadla „světové revoluce“, aby zmámenému československému lidu a jeho státu zasadil jménem „všeslovanského komunismu“ poslední smrtelnou ránu. Tma kolem nás houstne, propast mezi námi a skutečným světem se prohlubuje a naplňují se slova prorocká: „Až otec syna a bratr bratra bude se bít, tehdy v zemi české bude nejhůře.“

Sokolové, bratři a sestry ! Infiltrace „Sokola“ jako „přežitého měšťáctví“, je první etapou jeho postupné likvidace. Druhou etapou je řádění akčního výboru v ČOS a s pleněním mravní podstaty sokolství započno

se ihned po sletě. Nechtě proto není mezi Vámi jediného uvědomělého bratra nebo sestry, který by se účastnil letošního všesokolského sletu, který je výhradně podnikem komunistickým a má především přispět k sanci exportního flaska. Svou neúčastí dáte najevo, že Vám pravá podstata sokolství není lhostejnou a budete protestovat proti zneužívání sokolských národních tradic a ideí komunisty, osvědčíte svou pověstnou disciplínu a posílíte neocenitelnou měrou sebevědomí svého národa, který na Vás spoléhá a nikdy Vám toho nezapomene. - Věrní zůstanete!

V Ý S T R A H A !

Každého, kdo by ze zlomyslnosti či z „občanské povinnosti“ chtěl naše hnutí jakkoliv poškozovat nebo naše spolupracovníky dokonce zrazovat a udávat, upozorňujeme, že každý takový čin bude svého času souzen a po zásluze potrestán. Zejména důtklivě varujeme před přemírou služební horlivosti ve věcech našeho hnutí všechny příslušníky SNB. Každého jednotlivého člena bezpečnostních orgánů činíme osobně odpovědného za každý nepříznivý následek jeho zásahu a za každé příkoří, které by tím vzniklo kterémukoliv členu našeho hnutí nebo jeho rodinným příslušníkům. Současně upozorňujeme, že v trestním řízení, které nakonec bude zavedeno se všemi příslušníky SNB, kteří se proti našemu hnutí exponovali, prosadíme zásadu osobní odpovědnosti, takže případné výmluvy na „rozkaz“ nebo „služební povinnost“ nebudou mít v obhajobě žádného místa. Mimo to, přestože naše hnutí není namířeno proti jednotlivým občanům, nýbrž výhradně proti násilně nastolenému režimu, nemohli bychom v žádném takovém případě zaručit, že provinilec nebude postížen následky svépomoci našeho podzemí dříve, než bude vydán řádnému soudu.

Pohnutky, jež nás vedou k vyhlášení této výstrahy, nechtě si nikdo nevysvětluje ničím jiným, než-li výhradně slovy Kristovými: „Kdybych nebyl k nim mluvil, byli by bez hříchu. Nyní však nemuji výmluvy pro svůj hřích.“ /Jan 15, 22/. A nyní je už výhradně záležitostí těch, jichž se to týká, zda hodlají naši výstrahu brát vážně či nikoliv.

Antonín Zápotocký: „PO STARU NELZE ŽÍT“.

Svobodu tisku, tento buržoasní zetek, jsme v únoru vítězně potřepli a 400 „reakčních“ žurnalistů dali jsme na kamenné práce, kterýžto bor trpí stagnací od té doby, co se stal ministrem vnitra p. V. Nešek. Svobodu slova a právo shromažďovat lid vyhradili jsme ad personam pouze předso- dovi URO. Nelitujeme peněz, které si podle potřeby natiskneme, abychom na- ěirší vrstvy našich odpůrců mohli poučiti o zásadách lidové demokracie. Nezapomínáme však ani na zdravý smysl našeho lidu pro humor a proto jsto mu komunistické pojetí svobodných, tajných, přímých a rovných voleb obja- nili rozpustilou parodií, jejíž premiéra byla 30. května 1948. Protože ne- souhlasíme s písmem, že člověk nemůže být živ jen samým chlebem, utvoři- li jsme z vysokoškolských profesorů pod vedením rektora Karlovy univer- sity pracovní brigádu do Krušných hor a na jejich místa dosadili jsme marxistické materialisty a komunistické ideology, skýtající lepší záruku, že zbytečné vědění a nebezpečnou svobodu učení budou svědomitě brzdití a že se svědomitě přičiní, aby jejich věda stala se posléze poslušným mezkem ve službách diktatury nad proletariátem. Svobodu vyznání a nábo- ženské výchovy považujeme za soukromou záležitost občanů, avšak oficielní názorem zůstává, že církev je nebeskou kořalnou a kořalna nebeskou církví

/Bakunin/a ponecháváme si v této věci úplně volné ruce. Z veřejného života odstranili jsme lidi, o nichž se sice tvrdí, že se zasloužili o stát, národ nebo umění, avšak jsou nonapравitelně reakční a nahradili jsme je lidmi, kteří s námi pracovali, budovali a předvíдали aniž bychom dbali pomluv, že se jedná o předposlední garnituru lidských kreatur. Despotismus, byrokratismus a sociální nespravedlnost v znárodněných a postátněných podnicích, prodlužování pracovní doby na úkor zaslouženého odpočinku a práce zdarma pro účely stranicko-politické demagogie působí se pouze přechodně. Až lidé přestanou myslet - a o to se všemi prostředky úpřímně staráme - zapomenou na staré časy a nebudou si moci více ztrpčovat život úvahami o vykořisťovatelských a otrokářských metodách nenasytěného státního velkokapitalismu. Nechuti k poctivé práci, protože nebude ani slušně honorována ani oceňována, budeme čelit zřizováním nucených pracovních tábořů, takže fondů pro podporu v nezaměstnanosti budeme moci použít k jiným účelům. Odbory, které svůj praktický význam ztratily nejrozsáhlejším znárodněním veškerého podnikání, ježto nemají už proti komu prosazovat požadavky pracujícího lidu, budou však existovat dále, neboť pracující lid, jako třída vládnoucí, musí být důstojně reprezentována. Poněkud vysoké náklady této reprezentace nelze přičísti funkcionářům ÚRO, nýbrž výhradně Americe, neboť nikdo nemůže za to, že americké osmiválce jsou tak drahé. Věříme však, že pracující lid těchto nákladů litovat nebude, neboť za své výdělky si tak či onak nebude moci nikdy ničeho koupiti. Pracujícího člověka nebylo by zajisté důstojným, aby fondy sociálních institucí připomínaly mu stále mozoly získané v první kapitalisticko-liberalistické republice. Proto jsme je s opovržením rozmetali a nahradili sice jen papírovým zákonem bez finančního podkladu, avšak přesto nemůže nikdo popřít, že socialismus v naší zemi je na nezadržitelném postupu. Nezapomínáme však ani na naše živnostníky. Zákon o sociální zajištění osob samostatně výdělečně činných, který v první republice nemohl vejíti v platnost pro nedostatek potřebných finančních prostředků, uskutečnili jsme v našem lidově-demokratickém parlamentě za necelé dvě hodiny. Peníze ovšem také nemáme, ale peníze nejsou všechno. Živnostníci potřebují především práci a potom teprve podporu ve starší. O tuto práci se staráme tím, že permanentním znárodněním jejich podniků, rafinovaným distribučním a přidělovým systémem připravujeme je nejprve o existence a pak z nich tvoříme pracovní brigády. Právo soukromého vlastnictví není v našem státě žádným problémem. Kdo pracuje, ten nic nemá a mít nebude a kdo nepracuje, ten nic mít nemůže. A kdo něco měl, tomu se to už znárodnilo nebo pod nejrůznějšími záminkami ukradlo. Není však třeba obávat se ani hospodářských nesnází. Až bude všechno znárodněno, zničeno a rozkradeno, vydáme „Černou knihu“ a z hospodářského bankrotu obviníme první republiku. Naše měna je a bude naprosto pevná. Jen naše bankovky mají některé chyby. Jsou tištěny na špatném papíře, malého formátu a byly vydány reakční vládou v Londýně. Již jsou však v tisku nové a poněvaď tisk stojí mnoho peněz, budeme je po slotě vyměňovat 1:10. První krok k odstranění soudcovské nezávislosti a nestranosti učinili jsme dosazením soudruha Dr. Čepičky za ministra spravedlnosti. Doufáme totiž, že při systému jedné politické strany, který připravujeme, vystačíme i s jednostrannými soudci. Rozšiřováním falešných legend o výlučných zásluhách sovětského svazu na našem osvobození, štvavou propagandou, neslušným vměšováním se do vnitřních záležitostí jiných národů a nevděčným, utrhačným postojem k západním mocnostem budeme popuzeti proti Československu celí svět, abychom pak z toho vytloukali kapitál pro povinnou lásku československého lidu k SSSR a ospravedlnění naší zahraniční politiky. Plné žaludky a slušné životní prostředí jsou nepřátelé komunismu. Je proto zcela přirozené, že jsme byli nuceni přistoupit k Marshallovu

plánu odvolati, neboť přijetím americké hospodářské pomoci ztratil by komunismus u nás svou živnou půdu. Tím ovšem nejsme nikterak zodpovědní za hlad a bídu, podvyživenost a neduživost našich dětí, ale činíme za to odpovědnou UNRRU. Systém demokratického presidentství odstraníme a nahradíme jej systémem „führerství“ a „maršálství“, protože komunismus je primitivismus a primitivní člověk není demokratický, nýbrž absolutistický; jeho ideál jen a jen praskati bičem nevyplývá pouze z jeho nechuti k práci, nýbrž také z jeho absolutistických choutek, užívati biče nejen na své koně, nýbrž také na své spoluobčany.

Prosazení těchto nových poměrů nebylo by ovšem možným, kdyby nebylo naší vítězné, nekrvavé únorové revoluce. Jediná oběť, student Král, který zemřel v nemocnici na Pohořelci, nestojí za to, abychom se jí dále zabývali. Protestujeme však proti všem opačným tvrzením o nynějších poměrech v Československu a prohlašujeme je slavnostně za pusté výmysly nezodpovědné propagandy a neohrabané, vědomě lživé zastírání skutečností. Dovoláváme se v tomto směru svědectví nikoliv komunistů, nýbrž právě oně zdrcující většiny československých nekomunistů, kterou sice nenávidíme, o níž ale doufáme, že v případě potřeby nám loyálně poslouží. Svědectví nekomunistů nenabízíme, neboť zlolajná ústa mohla by prohlašovati, že komunisté nemohou svědčiti nezaujatě, protože někteří musí býti vděční za to, že smějí stát na hnojišti a praskati bičem a jiní opět že poslední špetku zdravé soudnosti utápí denně ve vírech nespílitelných slibů a bláhových nadějí.

P Ř Í K L A D Y T Ā H N O U .

V žádném demokratickém státě, v němž občanská práva a svobody jsou zaručeny ústavou a zabezpečeny státní mocí, nemá nikdo práva na revoluci. V každém demokratickém státě má totiž každý občan možnost prosaditi svou ideu cestou parlamentu a vtěliti ji ve formě zákona do právního řádu státu, jestliže pro ni získá potřebný počet voličů.

Není sporu o tom, že Československá republika byla státem demokratickým a že její státní moc dostatečným způsobem zabezpečovala nerušený výkon i konsumaci nejširších občanských práv a svobod. Jestliže přesto v únoru tohoto roku komunistická strana opustila jediné přípustnou cestu parlamentu, a aby prosadila určitou ideu, šla k násilí, nutno takový čin prohlásiti z hlediska československého právního řádu za organizovanou vzpuru proti státu a jeho demokratickým zřízením a za surový útok na kořeny práv a svobod nekomunistických spoluobčanů.

Igniciátoři této vzpury pokoušeli se nejprve tento čin jakkoliv odůvodnovati a omlouvati, nejčastěji ovšem svalováním viny na jiného. Později se jej snažili nějak legalisovati, naposled pak volbami s jednotnou kandidátkou. Je ovšem samozřejmé, že žádný zločin nelze legalisovati nějakým dalším protizákonným činem a proto ani únorový puč nebyl nijak legalisován nezákonně provedenými volbami.

Tak zvaná únorová revoluce zůstává tedy i nadále zločinem. Zákon na ochranu republiky jej kvalifikuje jako těžkou velezradu a stanoví na něj nejtěžší tresty. Každý, kdo se této vzpury účastnil, je zločincem a bude podle míry své účasti potrestán. Za úvahu stojí však i to, zda ti, kdož o přípravách k tomuto zločinu věděli, anebo jej jakkoliv schvalují či z jeho následků těží, nenaplnili svým způsobem literu zákona, kvalifikující takové počínání jako spoluúčast nebo opomenutí zákonné povinnosti.

Každý lidský zákon představuje pouze určité minimum pravnosti, pod něž nelze žádnému slušnému občanu jíti. Jestliže v některém státě dochází k častějšímu porušování zákonů se strany prostých občanů, je to jistě

zjevem povážlivým. Avšak otrásajícím je, jestliže zákonodárci, reklamující samozřejmý předpoklad mravnosti, inspirují, organisují a provádějí vzpoury proti nejvyšším zákonům lidu a z cizího rozkazu ohrožují mravní i hmotnou existenci vlastního státu. Svědčí to nejen o jejich mravní degeneraci, ale i o omezenosti, jestliže se domnívají, že takovými skutky posílí úctu občanů k zákonům, které jim hodlají dáti sami.

A tak právo a spravedlnost v Československu stala se již podruhé během jednoho desetiletí pouhým výrazem policejní moci. Před očima užaslého lidu rozvíjí se pokračování jeho tragedie. Zločinci, kteří nestydatým způsobem zradili Československou republiku, v jejím jméne drze stíhají na podkladě zákona, který nejprve sami pustě pošlapali, věrné občany za to, že se nechtějí státi jejich spoluvinníky.